

Mikrobiota – jehličnan s nejmenší šiškou?

Mikrobiota křížolistá (*Mikrobiota decussata* Komarov) je jednodomý, nízký, poléhavý jehličnan, jehož domovinou je nevelká oblast Dálného východu, resp. ruského Přímořského kraje. Porůstá zde kamenité stráně až do vysokohorských poloh 2000 m n. m. Není divu, že je dřevinou mrazuvzdornou, byť v našich klimatických podmínkách může při pozdních jarních mrazících namrzat. Využívá se jen zřídka jako půdopokryvná dřevina, na podzim nás odmění zajímavým bronzovým zbarvením šupinových listů.

Tato dřevina patří do blízkého příbuzenstva zeravů (*Thuja* spp.) a zeravců (*Platycladus* spp.), s nimiž sdílí i podobnou stavbu šišek. Ovšem nepředstavujme si klasickou šišku, jakou známe u smrků a borovic. Mikrobiota má kulovité šišky složené ze dvou dřevnatějících šupin. Co nás však překvapí, jak dlouho takovou šišku musíme hledat. Obvykle dosahuje pouhých 3–5 mm a patří k jednomu z nejmenších šišek na světě.

Cypřišovité dřeviny se obecně vyznačují velmi malými šiškami. Hned v závěsu za naší mikrobiotou bychom našli třeba západoaustralský sandarakovec (*Callitris acuminata*) nebo jihoafrickou widdringtonii (*Widdringtonia nodiflora*), ze známějších dřevin má velmi malé šišky zerav západní (*Thuja occidentalis*) ze Severní Ameriky. Možná bychom si řekli, čím mohutnější strom, tím větší šišky musí mít. I takové sekvojovce obrovské (*Sequoiadendron giganteum*) mají šišky sotva 5 cm dlouhé. Do toho nám hází vidle zvláštní jehličnany jižní polokoule známé jako nohoplod (*Podocarpus* spp.) jejichž modifikované šišky v podobě masité struktury s jedním semínkem mají sotva 10 mm. Inu, určit toho nejmenšího rekordamana mezi šiškami není jednoduchým úkolem.

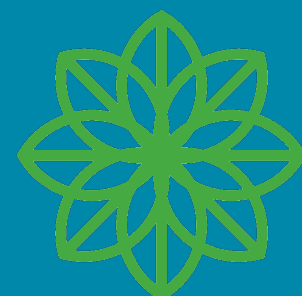

zploštělé listy s bělavým okrajem a drobné šišky mikrobioty křížolisté

1901–2021

120 let od obnovení botanické zahrady v Olomouci.

www.garden.upol.cz

BOTANICKÁ
ZAHRA
UNIVERZITY
PALACKÉHO